Walt Disney's

RIP, RAP, RUP
OG DATAMASKINERNE

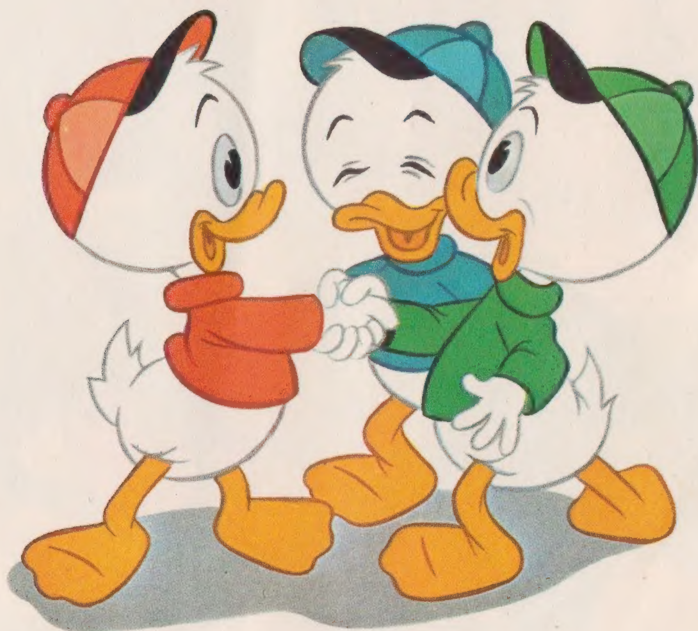

SØLVSERIEN - NR. 13 - KR. 2,50

Walt Disney's

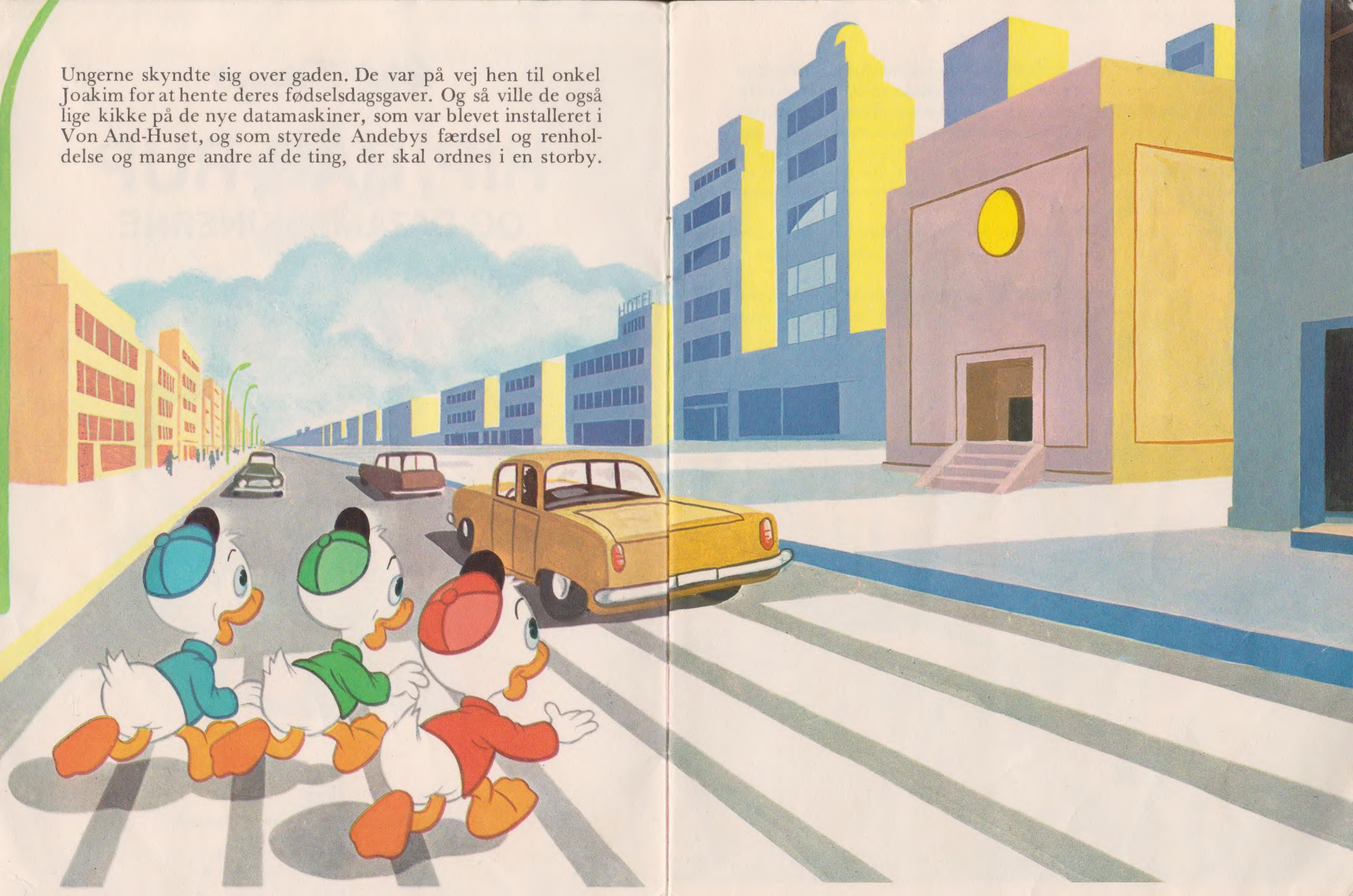
RIP, RAP, RUP
OG DATAMASKINERNE

Udgivet af GUTENBERGHUS - FORLAGET

Ungerne skyndte sig over gaden. De var på vej hen til onkel Joakim for at hente deres fødselsdagsgaver. Og så ville de også lige kikke på de nye datamaskiner, som var blevet installeret i Von And-Huset, og som styrede Andebys færdsel og renholdelse og mange andre af de ting, der skal ordnes i en storby.

Det første ungerne så, da de kom ind i Von And-Huset, det var alle de nye rulletrapper og fjernstyrede elevatorer, og de var jo mægtig sjove at køre op og ned med. Men da ungerne endelig nåede op på onkel Joakims privatkontor, blev de meget skuffede.

– Jeg har ingen fødselsdagsgaver købt til jer, børn – og det er datamaskinerne, som bestemmer, om I overhovedet skal have nogen, sagde onkel Joakim.

– Vi synes altså ikke, du kan være bekendt, at du lader de maskiner bestemme, om du vil give os fødselsdagsgaver, mukkede Rip.

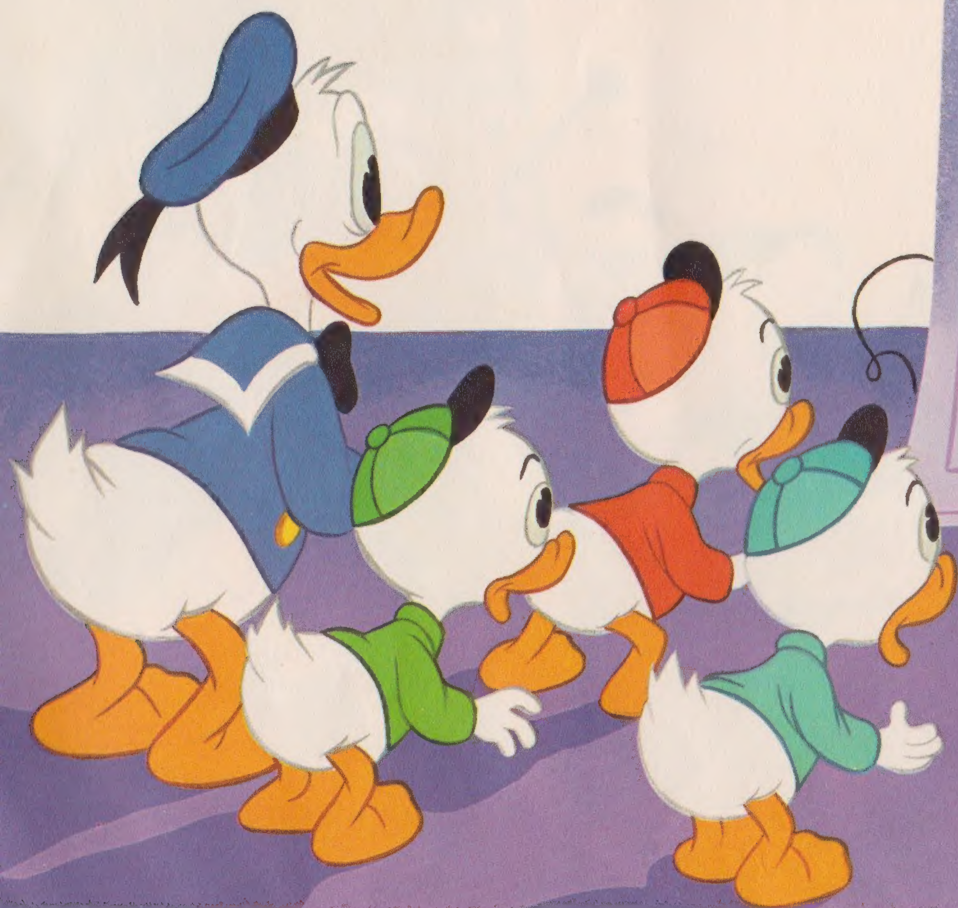
– Lad os tage det helt roligt, sagde Rap. – Måske bestemmer maskinerne, at onkel Joakim skal give os en splinterny cykel hver!

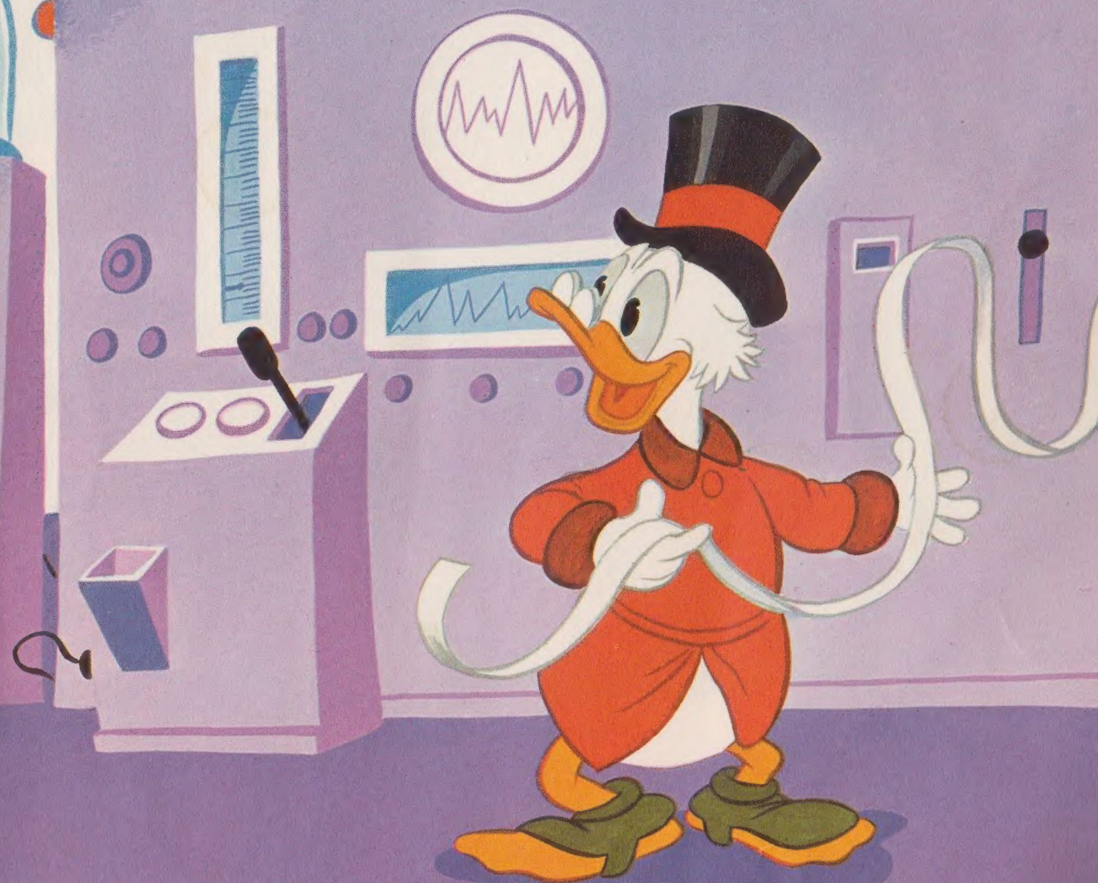

– Stakkels unger, tænkte Anders And. – De får ingen nye cykler. De får snarere en lang næse!

Anders var nemlig ansat hos Joakim som datamaskine-afstøver, og han havde for længst opdaget, at datamaskinerne var endnu mere nærige end selveste onkel Joakim!

Mens Anders tænkte de sørgelige tanker, satte onkel Joakim en datamaskine i gang. En masse små lamper blinkede, og det tikkede og dirrede i maskinen. Og omsider kom svaret!
FØDSELSDAGSGAVER ER HELT OVERFLØDIGE! DE BØR AFSKAFFES I DE NÆSTE TI ÅR, FOR NU SKAL DER SPARES OG SPARES OG ATTER SPARES! OG SELVFØLGELIG MÅ DER HELLER IKKE ØDES PENGE PÅ JULEGAVER!
– Det er rigtig tarveligt af den datamaskine, mumlede ungerne, og de bestemte, at de ville hævne sig på alle datamaskinerne. Men det sagde de naturligvis ikke noget om til nogen!

Så snart det var blevet mørkt, listede de sig ind til maskinerne, trykkede på alle knapper og trak i alle håndtag!

Straks blinkede en mængde lamper, og det klaprede og klirrede og raslede ganske forfærdeligt inde i alle maskinerne.

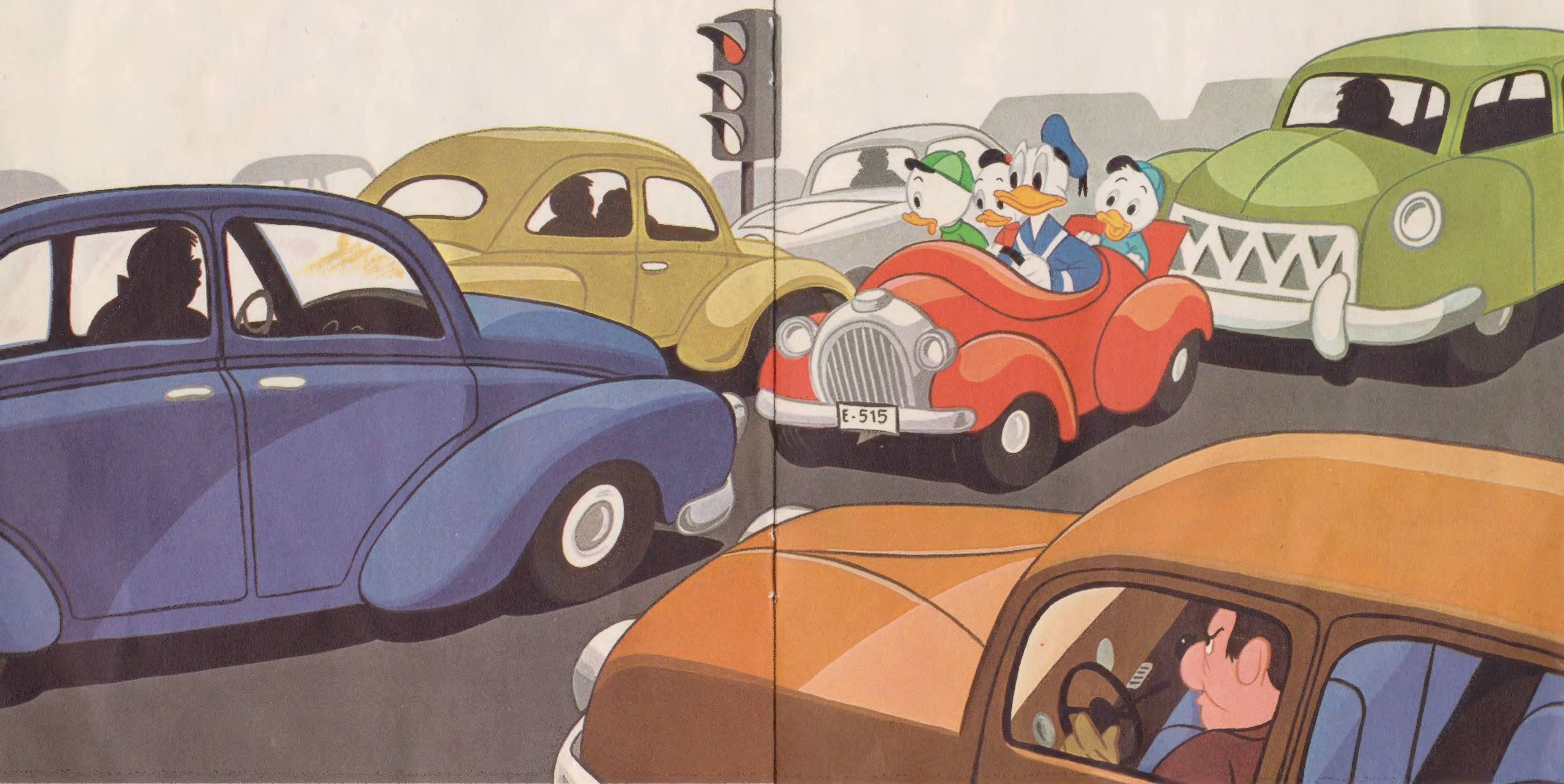
Allerede den næste morgen var der stort postyr i hele Andeby, for nu gik det helt galt med alle de ting, som datamaskinerne skulle styre. Morgenaviserne kunne man slet ikke læse, for hvert andet bogstav var sprunget over i alle ordene. Og da bagerens bud havde afleveret morgenbrødet hos Joakim von And og var på vej til det næste hus, blev han kaldt tilbage af den gamle rigmand, som var meget vred. I stedet for sit sædvanlige gode birkesbrød havde han fået en sort kulbriket!

– Jamen det kan jeg da ikke gøre for, stammede bagerens bud. – Alle bagerens ovne styres jo af datamaskiner, og i dag bliver alle vores brød bagt til sorte briketter.

Nu kom Anders And og ungerne stormende ud af deres hus, hostende og stønnende. – Alting er da også helt bagvendt i dag, gispede Anders. – Lukker man op for en vandhane, kommer der røg ud af den, og lukker man op for gassen, får man en vandstråle i hovedet!

Også i gaderne var der vild forvirring. Alle stoplysene viste rødt hele tiden, for de blev nemlig også styret af de datamaskiner, som ungerne havde pillet ved.

Bilister bliver jo nemt vrede, når de ikke kan komme frem, og det varede da heller ikke længe, før hundreder af arrige personer gav sig til at tude i deres bilhorn. Det blev et øredøvende spektakel – men det hjalp jo ikke den mindste smule.

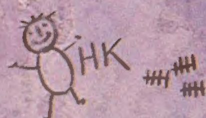

Også i Andeby arrest var der vendt op og ned på alting. og det må have været en særlig løbsk datamaskine, som styrede det hele der, for Bjørne-Banden blev nemlig sluppet løs, mens betjentene blev sat bag lås og slå!

Det var jo ungerne, som var skyld i al den hurlumhej! Men det nummer, de havde lavet, gik rigtignok også ud over dem selv.

– Her skal I bare høre, sagde Anders, som havde åbnet for fjernsynet for at høre TV-avisen.

Og til deres store skræk hørte Rip og Rap og Rup nu speakeren sige, at den datamaskine, som styrede skolevæsenet, havde givet besked om, at skolebørnene havde alt for mange fridage, og at alle skoleferier ville blive strøget i de næste fem år!

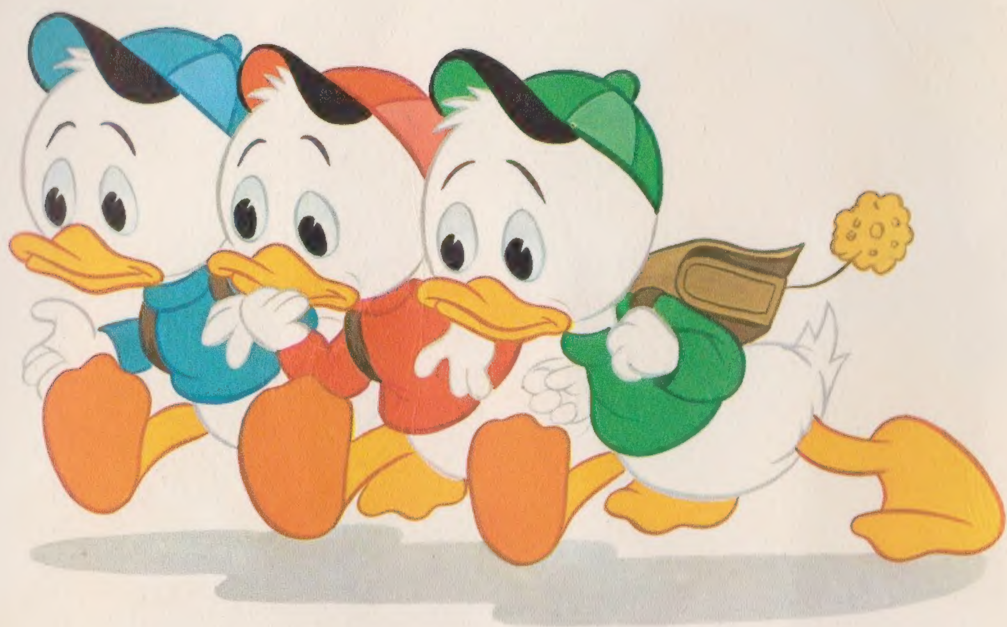
Næste morgen gik ungerne hen for at høre til deres gamle onkel Joakim. Men da de så ham, behøvede de ikke spørge, hvordan han havde det. De kunne tydeligt se, at han var helt ulykkelig. Den datamaskine, som styrede hans forretningssager, havde nemlig regnet ud, at han havde tjent alt, alt for meget. Derfor skulle han straks dele alle sine penge ud til højre og venstre.

Desuden skulle han lige med det samme bytte job med Anders And – sådan at Joakim for fremtiden skulle støve datamaskinerne af, mens Anders blev forfremmet til generaldirektør!
– Det passer mig storartet, sagde Anders. – Jeg fylder en pose med penge, og så går jeg på is-bar med ungerne. Men Joakim hagede sig fast i Anders og bad for sine kære, kære penge.

— Hvis du vil love mig ikke at øde mine penge bort, skal jeg nok give ungerne en fødselsdagsgave alligevel. Jeg har et honningkagehjerte, som jeg heldigvis glemte at forære bort sidste jul. Det kan ungerne dele! Men hvis jeg nogen sinde får fat i den person, som har pillet ved de maskiner, så — Hrrrmpff! !
Ungerne fik pludselig travlt med at komme af sted. De kunne ikke lide at blive mindet om den historie med datamaskinerne — og for resten kunne de ikke fordrage gamle honningkager!

EGMONT H. PETERSEN
KGL. HOF-BOGTRYKKERI
KØBENHAVN

Der er 15 bøger at vælge mellem
i Walt Disney's SØLVSERIE

